

ת"פ 57020/05/22 - מדינת ישראל נגד מאהר אבו אמחארב, אברהים אזברגה, אחמד אזברגה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

24 נובמבר 2022
ת"פ 57020-05-22 מדינת ישראל נ'
אבו אמחארב(עצור/אסיר בפיקוח)
ואח'
ת"פ 34116-06-22 מדינת ישראל נ'
אזברגה

בעניין:

המאשימה:

נגד

הנאשמים:

מדינת ישראל

מאהר אבו אמחארב
אברהים אזברגה
אחמד אזברגה

נוכחים:

באי-כח המאשימה, עו"ד יריב צרי ועו"ד שאול ציון

הנאשם 1 בעצמו ובא-כוחו, עו"ד בועז קניג

הנאשם 2 בעצמו ובא-כוחו, עו"ד מוסטפא נאסר

הנאשם 3 בעצמו ובא-כוחו, עו"ד מוסטפא נאסר בשם עו"ד שפיק אבו האני

גזר דין לנאשם 2

1. בטרם שמיעת הראיות הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הוגש נגד הנאשם כתב אישום מתוקן והנאשם הודה בעובדותיו והורשע בעבירה של ניסיון לרכישת נשק, לפי סעיף 144(א)רישא וסעיף 25 בחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. כתב האישום המתוקן מתאר, שבין הנאשם לבין בילאל אזברגה (להלן: "בילאל") קיימת היכרות מוקדמת. וכי בתאריך 03.02.22 בשעת ערב, בילאל שלח לנאשם באמצעות הוואטסאפ תמונה של כלי נשק מסוג רובה ציד בעל שני קנים (להלן: "רובה הציד") והנאשם שאל אותו מה המחיר שאחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה, דורש עבורו. בילאל טען בפני הנאשם שרובה הציד הוא שלו והנאשם ביקש ממנו למכור לו אותו. בילאל הציע לנאשם לקנות ממנו את רובה הציד בתמורה ל- 25,000 ₪ אך בהמשך

אמר לנאשם, שהאחר לא מעוניין למכור את הנשק והבטיח ללחוץ עליו בענין ולהודיע לנאשם. והנאשם ביקש מבילאל לשכנע את האחר למכור לו את רובה הציד ב- 20,000 ₪.

3. במסגרת הסדר הטיעון, הצדדים המליצו לבית המשפט להטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, תוך הפעלה בחופף של מאסר על תנאי בן 10 חודשים. מאסר על תנאי וקנס לפי שיקול דעת בית המשפט.

4. ב"כ המאשימה טען, כי הנאשם הורשע בניסיון לרכישת נשק ושבסופו של דבר העסקה לא יצאה אל הפועל. ציין שהראיה המרכזית להוכחת העבירה המיוחסת לנאשם הינה עדותו של אותו בילאל אשר בשלב מסוים הפסיק לשתף פעולה עם המשטרה, וההודאה שנגבתה ממנו כרוכה בבעייתיות מסוימת. וטען, כי בשקלול כלל הנתונים והנסיבות, התביעה הסכימה להמליץ על העונש שהוצג והיא מבקשת שבית המשפט יקבל את ההמלצה.

5. ב"כ הנאשם הצטרף לדברי ב"כ המאשימה. ציין שהצדדים ניהלו שיחות בסוגיית הרשעה בעבירת נשק על יסוד התכתבות, מבלי שנתפס נשק כלשהו. ובסופו של דבר הגיעו להסכמה המשקללת את הקושי הראייתי והמשפטי. טען, שנסיבותיו האישיות של הנאשם קשות. יש לו בן אוטיסט. אביו נרצח באכזריות לפני מספר שנים והנאשם הפך להיות ראש המשפחה. והוא מנסה להתפרנס מעדר כבשים. וביקש לקבל את ההסדר ולהתחשב בנאשם גם לענין הקנס.

6. הנאשם הביע צער על מה שקרה.

7. חומרת עבירות הנשק והסכנות הרבות הטמונות בהן, ידועה וברורה.

"כלי הנשק הנסחרים עלולים לעבור מיד ליד. הם לא נרכשו באופן חוקי וחזקה שהם לא נועדו לשמש מטרה חוקית. גם כשהם נמצאים בידי אדם שאינו עבריין טמונה בהם סכנת חיים. קל וחומר אם הם מתגלגלים ומגיעים לידי גורמים עוינים, ועלינו לקחת בחשבון אפשרות זו, להרתיע מפניה ולמנוע את הסכנה המחמירה והולכת הצפויה מן הסחר בנשק. לכן שומה על בית-המשפט להתריע כנגד סכנה זאת ולפעול כנדרש כדי להרתיע מפני עבירה זאת". - ע"פ 4609/98 טאהא נ' מדינת ישראל, תק - על 99(2) 716.

8. מדיניות הענישה בעבירות הנשק, על סוגיהן, היא של חומרה רבה. והעונשים המוטלים על מי שהורשעו בהן, כוללים, על דרך הכלל, עונשי מאסר משמעותיים.

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאיגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן,

"התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה...". ע"פ 1323/13 רך חסן נ' מדינת ישראל (05.06.13)

9. לנאשם הרשעה קודמת בעבירה של נשיאה/הובלת נשק, בגינה נידון ביום 25.03.19 במסגרת ת"פ 56073-05-18 של בית המשפט המחוזי בירושלים, בין היתר, ל- 16 חודשי מאסר בפועל, ול- 10 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו ממאסרו, שהעבירה בה הורשע כאן מפעילה אותו.

10. נוכח חומרת המעשה; מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות הנשק; המצב במדינה בנושא עבירות הנשק, בכלל, ובפרט באזורנו, המחייב תגובה חריפה; ועברו הפלילי של הנאשם; עונש המאסר שהצדדים ממליצים להטיל על הנאשם, וביתר שאת האופן בו מציעים שהנאשם ישא את המאסר על תנאי המופעל, אינם הולמים. וברגיל מן הדין היה לדחות את הסדר הטיעון.

11. הסיבה שבסופו של דבר החלטתי שלא לדחות את ההסדר, נעוצה בעובדה שהתביעה סבורה שאחת הראיות המרכזיות שעליה היא נסמכת להוכחת העובדות הנטענות בכתב האישום, כרוכה בבעייתיות. וההנחה היא שהתביעה סבורה שמדובר בקושי של ממש, המשפיע על סיכויי ההרשעה.

במצב דברים זה, יש לתת משקל להודאת הנאשם, שוויתר על זכותו לנהל את התיק ולחייב את התביעה להוכיח את שייחוסה לו, אשר נכרכה בעתירה משותפת של הצדדים בנוגע לעונש המאסר שיטל על הנאשם, שבנסיבות יצרה ציפיה סבירה של הנאשם שההצעה תתקבל על ידי בית המשפט.

12. נוכח כל האמור אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.

ב. הפעלת המאסר על תנאי בן 10 החודשים מת"פ 56073-05-18. הנאשם ישא את תקופות המאסר בחופף.

ג. 18 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור עבירת נשק המסווגת כפשע.

ד. קנס בסך 20 אלף ₪ או 3 חודשי מאסר תחתיו.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ל' חשוון תשפ"ג, 24/11/2022 במעמד הנוכחים.

**אליהו ביתן, שופט
סגן הנשיאה**